

Laidiens: 16.07.2004., Nr. 112

Ministru kabineta noteikumi Nr.599

Rīgā 2004.gada 13.jūlijā (prot. Nr.42, 42.§)

Prasības dzīvnieku veterinārmedicīniskās aprūpes prakses darba vietām

*Izdoti saskaņā ar Veterinārmedicīnas likuma 57.panta otro daļu
un Dzīvnieku aizsardzības likuma 10.panta 7.punktu*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka prasības:

1.1. dzīvnieku veterinārmedicīniskās aprūpes prakses darba vietām (turpmāk — veterinārmedicīniskās aprūpes iestāde):

1.1.1. konsultāciju punktam;

1.1.2. ambulatorai veterinārmedicīniskās aprūpes iestādei (ambulancei, klīnikai, doktorātam, poliklīnikai);

1.1.3. stacionārai veterinārmedicīniskās aprūpes iestādei (slimnīcai vai hospitālim);

1.2. neatliekamās veterinārmedicīniskās palīdzības iestādei.

2. Noteikumos minēto prasību izpildi nodrošina veterinārmedicīniskās aprūpes iestādes vadītājs vai tās īpašnieks.

3. Pārtikas un veterinārais dienests veic veterinārmedicīniskās aprūpes iestādes uzraudzību un kontroli.

II. Vispārīgās prasības dzīvnieku veterinārmedicīniskās aprūpes iestādēm

4. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādi iekārto atsevišķā ēkā vai telpās ar atsevišķu ieeju.

5. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādē (izņemot konsultāciju punktu) ir šādas telpas:

5.1. uzgaidāmā telpa vai norobežota vieta, ja darbs notiek pēc pierakstu sistēmas;

5.2. dzīvnieku klīniskās izmeklēšanas telpa, kurā pieejama:

5.2.1. izlietne, kas apgādāta ar dzeramo ūdeni;

5.2.2. mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļi;

5.2.3. higiēniskie roku susināšanas līdzekļi;

5.3. sanitārais mezgls;

5.4. telpa eitanazēto un mirušo dzīvnieku uzglabāšanai, kas aprīkota ar saldējamo iekārtu, ja dzīvnieku liķus uzglabā ilgāk par 24 stundām.

6. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādi (izņemot konsultāciju punktu) nodrošina ar:

6.1. veterinārmedicīniskās prakses veikšanai nepieciešamajām veterinārajām zālēm un instrumentiem;

6.2. aprīkojumu dzīvnieka izmeklēšanai;

6.3. ledusskapi;

6.4. aukstumsomu (aukstuma konteineru) imunobioloģisko preparātu glabāšanai un transportēšanai, ja veterinārmedicīniskās aprūpes iestādē dzīvniekus vakcinē;

6.5. iekārtu veterināro instrumentu un materiālu sterilizācijai;

6.6. aprīkojumu dzīvnieku savaldīšanai un fiksēšanai;

6.7. svariem;

6.8. gaismas avotu.

7. Ķirurģiska profila veterinārmedicīniskās aprūpes iestādi papildus šo noteikumu 6.punktā minētajam aprīkojumam nodrošina ar šādām telpām un aprīkojumu:

7.1. operāciju telpu ķirurģiskām manipulācijām, kurā vispārējās anestēzijas veikšanai ir šāds minimālais aprīkojums:

7.1.1. operāciju (ķirurģiskais) galds un lampa;

7.1.2. laringoskops (taisnais un liektais) ar dažādu izmēru spoguļiem;

7.1.3. mutes atplētēji (ne mazāk kā divu izmēru);

7.1.4. vispārējās anestēzijas aparāts, ja lieto inhalācijas anestēziju;

7.1.5. medicīniska ierīce vienreizējai un ilgstošai parenterālai šķidruma ievadīšanai;

7.2. pēcoperāciju telpu vai norobežotu vietu dzīvnieku novērošanai pēcnarkozes periodā, ja lieto vispārējo narkozi.

8. Ķirurģiska profila veterinārmedicīniskās aprūpes iestādē, kurā dzīvnieku anestēzijai izmanto gaistošus anestēzijas līdzekļus, nodrošina dzīvnieka izelpojamā gaisa izvadi ārpus telpām vai tā uzkrāšanu speciālos absorbentos.

9. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādes telpas ir viegli tīrāmas, mazgājamas, dezinficējamas un ventilējamas.

10. Uzgaidāmajā telpā atļauts ierīkot dzīvniekiem nepieciešamo preču tirdzniecības vietu.

11. Pie ieejas veterinārmedicīniskās aprūpes iestādē redzamā vietā piestiprina izkārtņi, uz kuras norāda:

11.1. iestādes nosaukumu un darba laiku;

11.2. veterinārārsta vārdu, uzvārdu un darba laiku, ja veterinārārsts praktizē individuāli.

12. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādē redzamā vietā novieto veterinārārsta sertifikāta (licences) kopiju.

13. Dezinfekcijas un sterilizācijas pasākumus veic saskaņā ar veterinārmedicīniskās aprūpes iestādes vadītāja apstiprinātu dezinfekcijas un sterilizācijas plānu.

14. Ja veterinārmedicīniskās aprūpes iestādē veic rentgenoloģisko diagnostiku, to nodrošina ar nepieciešamo aprīkojumu.

15. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādes vadītājs ir sertificēts (licencēts) veterinārārsts, kura darba stāžs veterinārmedicīniskajā praksē ir ne mazāks par vienu gadu.

16. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādes vadītājs ir atbildīgs par:

16.1. dzīvnieku veterinārmedicīniskās aprūpes kvalitāti;

16.2. personālu, kam ir veterinārmedicīniskai aprūpei atbilstoša izglītība un kvalifikācija;

16.3. normatīvo aktu un dokumentu (kas saistīti ar veterinārmedicīniskās aprūpes iestādes darbību) pieejamību darbiniekiem, uz kuriem attiecas šajos dokumentos minētā informācija.

17. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādēs ārstniecības personu izglītība un kvalifikācija atbilst šādām prasībām:

17.1. vismaz viens veterinārārsts, kas nodarbināts pilnu slodzi un kuram tas ir pamatdarbs, ir saņēmis sertifikātu (licenci);

17.2. sertificēta (licencēta) veterinārārsta vadībā atļauts strādāt nesertificētiem (licencētiem) veterinārārstiem;

17.3. sertificēta (licencēta) veterinārārsta vadībā atļauts strādāt veterinārārsta palīgiem vai veterinārfeldšeriem.

18. Veterinārmedicīniskās aprūpes iestādei atļauts pieaicināt par ekspertiem citu profesiju pārstāvjus. Par pieaicināto ekspertu darbības vai bezdarbības radītajām sekām atbild veterinārmedicīniskās aprūpes iestādes vadītājs vai cits sertificēts (licencēts) veterinārārsts, kura uzraudzībā eksperts strādā.

III. Labturības prasības veterinārmedicīniskās aprūpes iestādēs